

UZASADNIENIE

Pozwem sprecyzowanym w piśmie procesowym z 29 IX 2009 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (obecnie Spółka Akcyjna) w W. wniosła o :

1. zakazanie pozwanym (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. i J. J. używania informacji (...) uzyskanych przez J. J. w trakcie współpracy z powódką, a następnie przez (...), w szczególności dotyczących : sposobu organizacji przedsiębiorstwa, szczegółów oferty, listy jego kontrahentów i klientów, strategii marketingowej i komunikacji PR, warunków negocjacyjnych i oferty dla potencjalnych klientów, szczegółów finansowych kontraktów podpisanych z klientami i kontrahentami, w tym z organizacjami zbiorowego zarządzania, rozwiązań technicznych stosowanych przez powódkę, wyników badań ocen konsumenckich, stosowanych rodzajów badań rynkowych oraz parametrów wykorzystywanych przy wykonywaniu tych badań, w szczególności przez : kontaktowanie się z organizacjami zbiorowego zarządzania i z kontrahentami, z powołaniem się na warunki handlowe (...), kontaktowanie się z ośrodkami badań marketingowych wykorzystanymi przez powódkę w celu zlecenia wykonania identycznych lub podobnych badań jak w zleceniach (...);
2. zakazanie pozwanym używania na stronach internetowych, na papierze firmowym, w reklamach prasowych i innych, rozpowszechnianych w środkach masowego przekazu, na wizytówkach pracowników oraz wszystkich innych osób działających na zlecenie pozwanych, a także na wszelkich innych drukach i materiałach firmowych związanych z prowadzeniem przez nich działalności gospodarczej zwrotu „(...)”;
3. nakazanie pozwanym wysłania do kontrahentów, w relacjach z którymi posługiwali się informacjami uzyskanymi od powódki, oświadczenia o następującej treści : (...) Sp. z o.o. oraz pan J. J., członek zarządu (...), dopuścili się czynu nieuczciwej konkurencji wobec (...) Sp. z o.o. w postaci przekazania i wykorzystania tajemnicy przedsiębiorstwa (...), w tym w relacjach z Państwem.” wraz z kopią wyroku, bez własnego komentarza i dodatkowej korespondencji;
4. nakazanie pozwanej opublikowania na własny koszt, w ciągu miesiąca od uprawomocnienia się wyroku, czterokrotnego oświadczenia w gazecie codziennej (...) o treści : : (...) Sp. z o.o. oraz pan J. J., (...) (...), dopuścili się czynu nieuczciwej konkurencji wobec (...) Sp. z o.o. w postaci przekazania i wykorzystania tajemnicy przedsiębiorstwa (...).”, o wymiarze nie mniejszym niż 100 cm^(2) powierzchni reklamowej oraz zakazanie umieszczania lub przekazywania własnego komentarza w postaci reklamy, wywiadu lub czy artykułu sponsorowanego do powyższego tekstu, na łamach wspomnianych publikacji,
5. nakazanie pozwanej umieszczenia w widocznym dla klientów miejscu w swojej siedzibie kopii prawomocnego wyroku, w wymiarze równym formatowi A4, przez okres jednego roku od uprawomocnienia się wyroku;
6. zasądzenie od pozwanego na rzecz (...) kwoty 24.000 zł;
7. upoważnienie powoda do zastępczego wykonania obowiązków publikacji ogłoszeń;
8. zwrot kosztów procesu.

Wyjaśniła, że w okresie od 17 X 2005 r. do 8 III 2006 r. J. J., później członek zarządu i wspólnik (...), świadczył na jej rzecz usługi marketingowe. Pozwany zobowiązał się do zachowania w tajemnicy wszelkich informacji o zleceniodawcy, uzyskanych przy wykonywaniu umowy. Prekursorskie metody badawcze stosowane przez (...) i sposoby wykorzystywania ich na rynku nie były w tym czasie znane konkurentom. Wykonując zlecenie, pozwany miał dostęp do informacji organizacyjnych, finansowych i handlowych (...). Poznał sposób organizacji przedsiębiorstwa, zawartość jego oferty, kontrahentów i klientów, strategię marketingową i komunikację PR, szczegóły finansowe podpisanych kontraktów.

J. J. zobowiązał się złożyć sprawozdanie z wykonania zlecenia, czego nie uczynił, pomimo wielokrotnych wezwań. Niewykonanie umowy sankcjonowane było obowiązkiem zapłaty kar umownych w kwotach po 6.000 zł. Latem 2006 r., w ramach spółki (...), pozwany rozpoczął działalność konkurencyjną wobec powódki, posługując się informacjami uzyskanymi w trakcie wykonywania zlecenia dla (...), m.in. wykorzystał informacje o stawkach uzgodnionych przez powódkę i (...) w kontraktach ze (...), w celu wynegocjowania równie korzystnych warunków umownych. Pozwana wykorzystuje ponadto hasło (...), wymyślone i używane przez (...). Dwukrotne naruszenie umów zawartych 17 X 2005 r. i z 17 I 2006 r. uzasadnia obciążenie pozwanego łączną kwotą 24.000 zł.

Powódka stwierdziła, że informacje wykorzystywane przez pozwanych mają dla niej niewrażliwe znaczenie, a działania J. J. i (...) zagrażają jej interesom gospodarczym. Mogą one prowadzić do zawierania przez bezpośredniego konkurenta umów na tych samych co ona warunkach, wykonywania badań rynku wg wypracowanej przez nią metodologii, doprowadzając do przejścia klientów (...) i wyrządzając jej wymierną szkodę, a nawet eliminując z rynku.

Jako podstawę prawną swych żądań, powódka wskazała przepisy art. 11 ust. 1 i 4 oraz art. 3 ust. 1 u.z.n.k. Na ich poparcie powołała dowody z dokumentów, zeznań świadków i przesłuchania stron. (k.2-58)

Postanowieniem z dnia 9 lutego 2009 r. Sąd oddalił wniosek (...) o udzielenie zabezpieczenia. (k.96)

(...) spółka z o.o. w W. i J. J. nie złożyli odpowiedzi na pozew i nie zajęli merytorycznego stanowiska w sprawie.

14 VI 2010 r. Sąd wydał wyrok zaoczny (sprostowany postanowieniem z 14 X 2010 r. k.225), którym :

1. zakazał pozwanym (...) spółce z o.o. w W. i J. J. wykorzystywania informacji (...) S.A. w W. uzyskanych przez pozwanego w trakcie współpracy z powódką, a następnie przez pozwaną, w szczególności dotyczących : sposobu organizacji przedsiębiorstwa, szczegółów oferty (...), listy jego kontrahentów i klientów, strategii marketingowej i komunikacji PR, warunków negocjacyjnych i oferty dla potencjalnych klientów, szczegółów finansowych kontraktów podpisanych z klientami i kontrahentami (...), w tym z organizacjami zbiorowego zarządzania, rozwiązań technicznych stosowanych przez powódkę, wyników badań ocen konsumenckich, stosowanych rodzajów badań rynkowych oraz parametrów wykorzystywanych przy wykonywaniu badań rynkowych, w szczególności przez : kontaktowanie się z organizacjami zbiorowego zarządzania i z kontrahentami z powołaniem się na warunki handlowe (...), kontaktowanie się z ośrodkami badań marketingowych wykorzystanymi przez powódkę w celu zlecenia wykonania identycznych lub podobnych badań jak w zleceniach dokonywanych przez (...);

2. zakazał pozwanym używania na stronach internetowych, na papierze firmowym, w reklamach prasowych i innych rozpowszechnianych w środkach masowego przekazu, na wizytówkach pracowników oraz wszystkich innych osób działających na zlecenie pozwanych, a także na wszelkich innych drukach i materiałach firmowych związanych z prowadzeniem przez nich działalności gospodarczej zwrotu „(...)”;

3. nakazał pozwanym wysłanie do kontrahentów w relacjach z którymi posługiwali się informacjami uzyskanymi od powoda, oświadczenia o następującej treści : (...) Sp. z o.o. oraz pan J. J., członek zarządu (...), dopuścili się czynu nieuczciwej konkurencji wobec (...) Sp. z o.o. w postaci przekazania i wykorzystania tajemnicy przedsiębiorstwa (...), w tym w relacjach z Państwem.” wraz z kopią wyroku, bez własnego komentarza i dodatkowej korespondencji;

4. zasądził od pozwanego na rzecz (...) S.A. w W. kwotę 24.000 zł;

5. w pozostałej części powództwo oddalił;

6. zasądził od (...) S.A. w W. na rzecz (...) S.A. w W. kwotę 977 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu;

7. zasądził od J. J. na rzecz (...) S.A. w W. kwotę 2.760 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu;

8. wyrokowi w punktach 1.-4., 6. i 7. nadał rygor natychmiastowej wykonalności. (k.203-204)

Postanowieniem z dnia 21 III 2011 r. Sąd przywrócił J. J. termin do złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego, oddalając tożsamy wniosek spółki (...). (k.379)

J. J. zażądał oddalenia powództwa, jako nieudowodnionego i zwrotu kosztów procesu. Zaprzeczył wykorzystywaniu informacji pozyskanych od powódki. Niektóre z nich były jawne (np. lista klientów umieszczona na stronie internetowej (...)), do innych zaś nie miał dostępu (szczegóły finansowe kontraktów, rozwiązania techniczne), nie były bowiem potrzebne do wykonania umowy, której przedmiotem było stworzenie działu marketingu i strategii komunikacji marketingowej. Strategia marketingowa spółki (...) nie została opracowana przez pozwanego lecz przez A. T.. Pozwani nie kontaktowali się z klientami powódki i nie dopuszczali się działań sprzecznych z regułami uczciwej konkurencji.

Zapewnił o należyтым wykonaniu umowy, wskazując na sporządzenie po rozwiązaniu umowy raportu odejścia, w którym określił wykonane czynności i stan ich zaawansowania. Zaprzeczył naruszeniu praw autorskich do utworu „(...)”, przekonując, że to pozwany jest jego twórcą. Wyjaśnił, że hasło jest powszechnie używane przez przedsiębiorców i w mowie potocznej. (k.277-282)

(...) S.A. w W. nie ustosunkowała się do zarzutów pozwanego.

Sąd ustalił, że :

17 X 2005 r. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w W. zawarła z J. J. – na czas do dnia 16 I 2006 r. - umowę o świadczenie usług marketingowych i PR. 17 I 2006 r. strony zawarły – na tych samych warunkach umowę na czas nieokreślony, która – za porozumieniem stron - została rozwiązana z dniem 8 III 2006 r.

J. J. zobowiązał się do opracowania wizerunku i budżetu marketingowego (...), przygotowania propozycji rozwoju ofert tej spółki, z punktu widzenia spójności ze strategią marketingową, planowania działań PR służących promowaniu (...), opracowania standardów prezentacji, materiałów reklamowych, dokumentów firmowych, nadzoru nad badaniami prowadzonymi i zlecanymi przez powódkę, wykonywania innych zleceń w zakresie marketingu i PR, opracowania zasad i strategii nowych produktów (...), przekazywania jej zarządowi miesięcznych raportów postępów realizacji powierzonych zadań. Zobowiązał się do zachowania w tajemnicy wszelkich informacji o zleceniodawcy, uzyskanych przy wykonywaniu umowy, przy czym obowiązek ten nie wygasał z chwilą jej rozwiązania (§2.10). Po wykonaniu zlecenia miał także złożyć sprawozdanie (§ 2.13), którego forma, treść ani termin wykonania, nie zostały szczegółowo określone. Na wypadek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy pozwany zobowiązał się zapłacić zleceniodawcy karę umowną w wysokości 6.000 zł. (§ 9.) (bezsporne – tak też umowy i wypowiedzenie k.35-44)

J. J. świadczył na rzecz spółki (...) usługi marketingowe. Wykonując zlecenie miał dostęp do jawnych informacji organizacyjnych, finansowych i handlowych dotyczących powodowej spółki. Opracował m.in. folder reklamowy (...), w którym użyto sloganu (...). Po zakończeniu współpracy stron złożył sprawozdanie, które przekazał spółce (...) listem elektronicznym. (dowód : folder reklamowy k.58, prezentacja k.259-279, korespondencja mailowa k.255-258)

Pozwany nie miał uprawnień umożliwiających dostęp do informacji organizacyjnych, finansowych i handlowych, stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa (...). (dowód : zeznania pozwanego – k.461-463, brak dowodu przeciwnego)

16 V 2006 r. pozwany, wspólnie z R. B., W. P. i P. S. utworzyli spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedzibą w W., która prowadzi działalność w zakresie świadczenia usług muzycznych i kampanii reklamowych w punktach sprzedaży i obsługi klienta, konkurencyjną wobec (...). Na stronie internetowej pod adresem [www\(...\).pl](http://www(...).pl) spółka posługiwała się m.in. sloganem (...). (dowód : odpis z KRS k.28-35, wydruk ze strony internetowej k.258) Obecnie nie używa już tego sloganu. (bezsporne)

Zakładając spółkę i kierując jej działalnością gospodarczą J. J. nie posługiwał się informacjami uzyskanymi w trakcie wykonywania zlecenia dla (...). (dowód : zeznania świadka R. B. k.421-423) W kontaktach z klientami i ze (...) nie

powoływał się na informacje o stawkach uzgodnionych przez powódkę w celu wynegocjowania korzystnych warunków umownych, w sposób mogący wywierać negatywne skutki dla interesów gospodarczych i pozycji rynkowej powódki. (dowód : zeznania świadków B. P. k.419-420, R. B. k.421-423, zeznania pozwanego k.461-463) W postępowaniu przedsądowym pozwani odrzucili stawiany im przez (...) zarzut naruszenia zasad uczciwej konkurencji. (dowód : korespondencja stron k.45-58)

Sąd zważył co następuje :

Ustrój gospodarczy Rzeczypospolitej Polskiej opiera się na zasadach wolności i swobody konkurencji. Każdy przedsiębiorca funkcjonujący na rynku może podejmować działania zmierzające do pozyskiwania kontrahentów i nabywców oferowanych przezeń towarów i usług. Działania konkurencyjne, bez względu na to jak dotkliwe skutki mogą wywierać w sferze interesów innych uczestników obrotu, są co do zasady dozwolone. Ustawodawca zwraca się przeciwko nim tylko o tyle, o ile są one sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami handlowymi lub też podważają fundamenty konkurencji jako takiej. (por.: Wojciech Pyziół, Anna Walaszek-Pyziół Czyn nieuczciwej konkurencji (analiza pojęcia). Przegląd Prawa Handlowego 1994/10/1)

Ustawa z dnia 16 IV 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji reguluje zapobieganie i zwalczanie nieuczciwej konkurencji w działalności gospodarczej - w interesie publicznym, przedsiębiorstw oraz klientów (art. 1) i nie może być traktowana jako instrument służący wyeliminowaniu konkurencji w ogóle, w celu zachowania dominującej pozycji. (tak Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z 30 IX 1998 r. I ACa 281/98 Apel.-Lub.1999/1/1) Zgodnie z przepisem art. 3, czynem nieuczciwej konkurencji jest działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta. (ust. 1) W ust. 2. wymienione zostały – przykładowo – działania, których uznanie za czyn nieuczciwej konkurencji warunkowane jest kumulatywnym spełnieniem następujących przesłanek :

- czyn ma charakter konkurencyjny,
- narusza lub zagraża interesowi innego przedsiębiorcy lub klienta,
- jest bezprawny, tj. sprzeczny z prawem lub dobrymi obyczajami.

Nie każde zachowanie naruszające dobre obyczaje może być uznane za czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu art. 3 ust. 1. Dyspozycją tego przepisu objęte są tylko czyny sprzeczne z dobrymi obyczajami, które zagrażają lub naruszają interes przedsiębiorcy. (tak Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 22 XI 2000 r. I ACa 688/00, OSA 2001/5/28)

O naruszeniu interesu innego przedsiębiorcy można mówić wtedy, gdy na skutek działania konkurencyjnego nastąpi pogorszenie lub nie nastąpi oczekiwana poprawa możliwości nabywania lub zbywania dóbr bądź usług. Decyduje o tym sposób, w jaki działanie konkurenta jest odbierane przez potencjalnych adresatów. (por.: Beata Gadek Generalna klauzula odpowiedzialności za czyn nieuczciwej konkurencji (art.3 u.z.n.k.), Uniwersytet Jagielloński, Zeszyt 85, Kantor Wydawniczy Zakamycze 2003 r. s.156-161) Zagrożenie interesów innych uczestników rynku musi mieć charakter bezpośredni i realny. Działania nieuczciwego konkurenta muszą być zdolne do wywarcia wpływu na innego przedsiębiorcę (albo na konsumentów), niekorzystnie oddziaływać na jego sytuację, naruszając jego interesy gospodarcze.

Zważywszy, że prawa przedsiębiorcy uczestniczącego w obrocie mają charakter względny, tylko adresatom działań nieuczciwej konkurencyjnych służyć będzie roszczenie o ich zaniechanie i naprawienie szkody. Obowiązek wskazania i udowodnienia istnienia zagrożenia obciąża występującego z zarzutem nieuczciwej konkurencji.

Sąd podziela reprezentowany w doktrynie pogląd, iż art. 3 ust. 1. w sposób ogólny określa czyn nieuczciwej konkurencji, podczas gdy ust.2 wymienia przykładowo niektóre czyny, typizowane dodatkowo w art. 5-17 u.z.n.k., które należy wyklądać w ten sposób, że ogólne określenie czynu nieuczciwej konkurencji i przepisy czyn ten uszczegóławiające pozostają w następujących wzajemnych relacjach :

- wymienione w ustawie czyny nieuczciwej konkurencji nie tworzą zamkniętego katalogu, za nieuczciwie konkurencyjne można uznać także działanie niewymienione w art. 5-17, jeżeli tylko spełnia ono przesłanki zdefiniowane w art. 3 ust. 1.,
- wymagania wskazane w definicji odnoszą się do czynów wymienionych w art. 5-17, art. 3 ust. 1. spełnia więc funkcję korygującą w stosunku do przepisów szczególnych typizujących czyny nieuczciwej konkurencji. Gdy dany stan faktyczny, formalnie, spełnia przesłanki z art. 5-17, w rzeczywistości jednak działanie nie wykazuje któregoś ze znamion art. 3 ust.1. (np. bezprawności) uznanie go za czyn nieuczciwej konkurencji jest wykluczone.

Uznanie konkretnego działania za czyn nieuczciwej konkurencji wymaga zatem ustalenia, na czym ono polegało i zakwalifikowania go pod względem prawnym przez przypisanie mu cech konkretnego deliktu wskazanego w Rozdziale 2. u.z.n.k. (Czyny nieuczciwej konkurencji - art. 5-17) lub deliktu tam nieujętego ale odpowiadającego hipotezie art. 3 ust. 1. Czyny konkurencyjne powinny być badane przede wszystkim w świetle przesłanek określonych w przepisach art. 5-17 u.z.n.k. i dopiero gdy nie mieszczą się w dyspozycji któregoś z tych przepisów, podlegają ocenie według klauzuli generalnej z art.3. (tak Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z 30 IX 1998 r. I ACa 281/98 Apel.-Lub.1999/1/1)

Powódka zarzuca pozwanemu dopuszczenie się czynu nieuczciwej konkurencji stypizowanego w art. 11 ust. 1., 2. i 4. a także wyczerpującego znamiona klauzuli generalnej art. 3 ust. 1. u.z.n.k. Równocześnie jednak powołuje okoliczności odnoszące się wyłącznie do naruszenia tajemnicy jej przedsiębiorstwa, nie definiując, a tym bardziej nie dowodząc zasadności zarzutu opartego na przepisie art. 3 ust. 1. u.z.n.k.

Art. 11 u.z.n.k. stanowi w ust.1., że czynem nieuczciwej konkurencji jest przekazanie, ujawnienie lub wykorzystanie cudzych informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa albo ich nabycie od osoby nieuprawnionej, jeżeli zagraża lub narusza interes przedsiębiorcy. Przepis ten stosuje się również do osoby, która świadczyła pracę na podstawie stosunku pracy lub innego stosunku prawnego - przez okres trzech lat od jego ustania, chyba że umowa stanowi inaczej albo ustał stan tajemnicy. (ust. 2.) Przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności. (ust. 4.)

W realiach postępowania cywilnego, przepis art. 11 u.z.n.k. należy interpretować w ten sposób, że powód, żądający sankcjonowania naruszenia tajemnicy jego przedsiębiorstwa powinien ją skonkretyzować, wskazując informacje, które podlegają ochronie, sposób w jaki zapewnia im ochronę oraz dowieść ich posiadania i wykorzystania przez pozwanego. Nie jest wystarczające ogólne tylko wskazanie, że pozwany wykorzystał informacje organizacyjne, finansowe i handlowe, szczególnie w sytuacji zaprzeczenia zasadności stawianego pozwanemu zarzutu.

W ocenie Sądu, spółka (...) nie wskazała żadnych konkretnych elementów tajemnicy jej przedsiębiorstwa, nie dowiodła, jak były one chronione, że pozwany w związku z wykonywaniem umowy uzyskał do nich dostęp, a następnie przekazał spółce (...) i wykorzystał do prowadzonej przez nią konkurencyjnej działalności. Powódka nie dowiodła, że J. J. zorganizował przedsiębiorstwo spółki (...) na identycznych zasadach, na jakich jest zorganizowane przedsiębiorstwo (...). Przeciwnie, z zeznań świadka R. B. i pozwanego /niezaprzeczonych dowodami strony przeciwnej/ wynika, że (...) prowadzi zaledwie kilkusobowe przedsiębiorstwo, zorganizowane na innych zasadach od obowiązujących w (...).

Powódka nie wykazała, że (...) ma identyczną strategię marketingową, że korzysta z tej urządzeń o tożsamej technologii, co wypracowana przez powódkę. (...) nie przedstawiła żadnych szczegółowych wyjaśnień (ani dowodów na ich poparcie), z których mogłoby wynikać, że pozwana stosuje identyczne jak jej urządzenia dla osiągnięcia tych samych rezultatów, a jej strategia marketingowa jest tożsama ze strategią stanowiącą tajemnicę przedsiębiorstwa, a jeśli tak, to w jakim zakresie. Zeznania świadka A. T. (k.456-457), która w 2008 r. opracowywała strategię marketingową (...) skutecznie zaprzeczają twierdzeniom powódki.

Należy podkreślić, że (...) nie wykazała istnienia konkretnych informacji, które stanowią tajemnicę jej przedsiębiorstwa zostały przejęte przez J. J., a następnie wykorzystane w działalności (...). Nie wniosowała o zobowiązanie pozwanej do przedstawienia urządzenia wykorzystywanego przez nią do świadczenia usług, które można byłoby przeciwstawić i porównać z jej urządzeniem. Nie zaoferowała też dowodu z opinii biegłego, choć wyjaśnienie tej kwestii wymagałoby wiadomości specjalnych.

Powódka nie przedstawiła listy kontrahentów i klientów, nie dowiodła, że stanowiło to tajemnicę przedsiębiorstwa, szczególnie wobec ich ujawnienia na stronie internetowej (...). Nie wskazała żadnego z nich, który miałby zostać nieuczciwie przejęty przez pozwaną (spółka (...) zawarła z nim umowę) dzięki temu, że J. J. poznał tajemnicę przedsiębiorstwa powódki. Nie dowiodła także, iż pozwana stosuje tożsame metody badania rynku, czemu J. J. stanowczo zaprzecza. Zeznania świadka A. S. (k.454-456) są tak samo ogólne, jak twierdzenia przedstawione w motywach pozwu. Nie wskazuje on nazwy żadnego klienta, czy kontrahenta, który rozwiązał umowę z (...), bądź zażądał renegotjowania kontraktu, otrzymując bardziej korzystną ofertę od spółki (...). (zeznaje : nie znam szczegółów, nie pamiętam ilu miała klientów, ilu klientów przejęła.) Nie tłumaczy na czym miałyby polegać – objęta tajemnicą przedsiębiorstwa - różnica pomiędzy modelem biznesowym powódki, a tymi, które są powszechnie stosowane na rynku. Nie przedstawia szczegółów oferty, którą miałyby skopiować pozwana. Także prezes zarządu spółki M. K. (k.458-461) nie potrafią wskazać, jakie informacje zostały wykorzystane przez spółkę (...). Wskazuje jedynie spółkę (...), nie przedstawiając jednak dokumentów potwierdzających fakt zmiany zawartej z nią wcześniej umowy. Stwierdza, że inni przedsiębiorcy nie chcieli występować przed sądem.

M. K. przyznaje, że nie widział urządzenia używanego przez pozwaną spółkę, jego przekonanie o wykorzystaniu w tym zakresie tajemnicy przedsiębiorstwa (...) jest zatem całkowicie bezpodstawne. Pozwany temu zaprzecza, a brak dowodu na to, że konstrukcja lub cechy funkcjonalne urządzenia powódki zostały skopiowane przez (...). Zaprzecza temu także świadek R. B., twierdząc, że sam opracował program pozwalający na osiągnięcie określonego celu (bezobsługowego odtwarzania muzyki).

Tymczasem w stosunkach gospodarczych możliwe jest precyzyjne wskazanie co stanowi tajemnicę przedsiębiorstwa, wyjaśnienie sposobu jej ochrony, przedstawienie upoważnień do uzyskania informacji objętych tajemnicą, a także ich wykorzystanie w konkretnych działaniach konkurencyjnego przedsiębiorstwa. Powódka nie dokumentuje także, jak twierdzi wymuszonego na niej nieuczciwie konkurencyjnym działaniem pozwanego, obniżenia stawek, czy przegranych przetargów, w których brała udział. Jedyny konkret, dotyczy posługiwania się na stronie internetowej sloganem (...), co do którego powódka stawia zarzut naruszenia praw autorskich.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego powoływania się przez J. J. na znajomość o warunkach umowy łączącej (...) ze (...), Sąd uznał, że nie jest możliwe ustalenie dokładnego przebiegu rozmowy przeprowadzonej przez B. P. (...) i J. J., w obecności P. P.. Należy jednak stwierdzić, że znajomość warunków kontraktu (...) ze (...), sama w sobie nie mogła mieć decydującego wpływu na warunki umowy zawieranej przez (...) ze (...). Świadek B. P. nie pamięta szczegółów rozmowy. Nie wyjaśnia przekonująco, dlaczego nie było możliwe zaoferowanie (...) mniej korzystnych warunków umowy, wobec tego, że J. J. znał stawki obowiązujące w umowie z powódką, dlaczego (...) musiało zaproponować niższą cenę, nie otrzymując w zamian tego co je interesowało. Stwierdza tylko : (...) nie powinien odmawiać zawarcia umowy, pan J. powoływał się na swoje znajomości, a ponieważ nie są to żadne pieniądze nie chcieliśmy marnować czasu. [...] Zawarcie umowy ze (...) na takich warunkach nie miało żadnego wpływu na umowę z (...). Takiemu podmiotowi jak (...) było trochę łatwiej wejść na rynek ale to nie była konkurencja dla (...) tylko dla innych firm, które próbowały zaczynać bez takiego wsparcia, zawierając umowę ze zwykłą stawką. Jedynym wpływem jaki miało to na (...) był spadek naszego zaufania dla tej firmy, co w kontaktach biznesowych jest istotne ale nie da się wycenić. Powódka nie wskazuje jednak ani nie dowodzi negatywnego oddziaływania tej jednorazowej sytuacji na jej interesy gospodarcze. Nie wykazuje, że utrata zaufania (...) w jakikolwiek sposób wpłynęła na warunki kontraktowe.

W przekonaniu Sądu, zaoferowany mu materiał dowodowy nie uzasadnia stawianego pozwanemu zarzutu dopuszczenia się czynu nieuczciwej konkurencji stypizowanego w art. 11 ust.1. i 4. u.z.n.k. W konsekwencji także

pozwany nie może ponosić odpowiedzialności za naruszenie obowiązku określonego w § 2.10. umów z 17 X 2005 r. i 17 I 2005 r. Bezzasadne jest zatem żądanie zapłaty kar umownych przewidzianych § 9.1. w zw. z § 2.10. umów.

Dłużnik zobowiązany jest do wykonania zobowiązania zgodnie z jego treścią, w sposób odpowiadający celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współzycia społecznego, a nadto istniejącym w tym zakresie ustalonym zwyczajom. W taki sam sposób wierzyciel zobowiązany jest do współdziałania przy wykonaniu zobowiązania. (art. 354 k.c.) Wynikające z umowy obowiązki dłużnika określa jej treść, cel społeczno-gospodarczy zasady współzycia społecznego i ustalone zwyczaje. (art. 354 § 1 k.c.) W trakcie trwania stosunku obligacyjnego wierzyciel żądać może od dłużnika wykonania umowy lub zaspokojenia zastępczego. (art. 479 i 480 k.c.) Ciężar udowodnienia istnienia obowiązku wynikającego ze stosunku obligacyjnego spoczywa na wierzycielu. (art. 6 k.c.)

Zgodnie z art. 483 § 1 k.c. można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna). W razie niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania kara umowna należy się wierzycielowi w zastrzeżonej na ten wypadek wysokości bez względu na wysokość poniesionej szkody. Żądanie odszkodowania przenoszącej wysokość zastrzeżonej kary nie jest dopuszczalne, chyba że strony inaczej postanowiły. (art. 484 § 1 k.c.) Od umawiających się stron zależy będzie określenie wysokości kar umownych i okoliczności, których zaistnienie uzasadniać będzie żądanie ich zapłaty. (art. 353¹ k.c.) Także w tym zakresie, dla wykładni woli stron będących przedsiębiorcami zasadnicze znaczenie ma zapis kontraktu.

Umowy zawarte przez strony zastrzegały obowiązek pozwanego złożenia sprawozdania z ich wykonania. Nie precyzowały jednak terminu wykonania zobowiązania ani warunków jakie sprawozdanie to powinno było spełniać. Bezsporne w sprawie jest, że po zakończeniu okresu obowiązywania umowy z 17 X 2005 r., strony zawarły identyczną umowę na czas nieokreślony. Pozwany kontynuował wykonywanie swych obowiązków, na bieżąco informując o tym zamawiającą. Obowiązek wynikający z § 2.13. zaktualizował się po rozwiązaniu umowy zawartej 17 I 2006 r. i wówczas J. J. przedstawił zamawiającej stosowny raport, który przesłał listem elektronicznym na adres internetowy (...). Powódka nie zaprzeczyła otrzymania raportu ani nie wskazała konkretnych elementów, które – z jej punktu widzenia – były istotne, a co do których brak było wyjaśnień pozwanego. Jeżeli powódka miała jakies szczególne wymagania co do formy lub treści raportu, powinny być one zastrzeżone w umowie.

Zdaniem Sądu, zarzut niewykonania umowy, w części odnoszącej się do złożenia sprawozdania, należy uznać za nieuzasadniony. J. J. nie jest zatem zobowiązany do zapłaty kar umownych określonych w § 9.1. w zw. § 2.13.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przez J. J. praw autorskich (...) Sąd uznał go za całkowicie nieuzasadniony i nieudowodniony. Powódka, będąca spółką prawa handlowego nie dowiodła, że slogan (...) jest utworem w rozumieniu art. 1 ust.1. ustawy z 4 IV 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Nie wskazała osoby twórcy (osoby fizycznej – art. 8 i art. 17) ani umowy (w formie pisemnej – art. 53), na podstawie której nabyła autorskie prawa majątkowe, których ochrony żąda w tym procesie (art. 79 pr.aut.).

Uznając, że zarzuty zgłoszone przez pozwanego i zaferowane przezeń dowody skutecznie podważyły zasadność roszczeń skierowanych względem niego przez spółkę (...), Sąd orzekł o uchyleniu wyroku zaocznego z 14 czerwca 2010 r. i oddaleniu powództwa względem J. J.. (art. 347 k.p.c.)

O kosztach Sąd orzekł na zasadzie art. 98 k.p.c. – odpowiedzialności za wynik sporu, przy czym kosztami rozprawy zaocznej i sprzeciwu obciążył pozwanego, zgodnie z art. 348 k.p.c.